

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๐

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ รวมทั้งมีมาตรฐานและ คุณภาพสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๔(๘/๒๕๕๐) เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณะหรือวิทยาลัย” หมายความว่า คณะหรือวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนราชการตาม กฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายแนวปฏิบัติการควบคุมและรักษามาตรฐานทางวิชาการในการ จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าที่หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สังกัด ซึ่งหมายความถึงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าของคณะสถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า ซึ่งเป็นส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัยด้วย

“สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีหน้าที่หลักด้านการสอนและการทำวิจัย ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน และมีคุณสมบัติตามที่กำหนดตามภาระงานที่รับผิดชอบ

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ที่มีได้เป็นอาจารย์ประจำ แต่มีคุณสมบัติที่กำหนดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา ภายในคณะหรือภาควิชา หรือสถาบัน หรือสำนัก หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาให้ทำหน้าที่สอนประจำหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา ภายในคณะหรือภาควิชา หรือสถาบัน หรือสำนัก หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาให้ทำหน้าที่บริหารจัดการหลักสูตร

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการศึกษา การจัดแผนการเรียนแก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

“อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์” หมายความว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้ง

“อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์” หมายความว่า อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มหาวิทยาลัยที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้ง

“อาจารย์ผู้สอน” หมายความว่า อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สถาบันที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแต่งตั้ง

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๖ ระบบการจัดการศึกษามี ๓ ระบบ ดังนี้

๖.๑ การจัดการศึกษาตลอดปีการศึกษา โดยไม่แบ่งภาค หนึ่งปีการศึกษามีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๓๐ สัปดาห์

๖.๒ การจัดการศึกษาโดยแบ่งเป็นภาค ดังนี้

๖.๒.๑ การศึกษาระบบทวิภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ภาค การศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

๖.๒.๒ การศึกษาระบบไตรภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ภาค การศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์

๖.๒.๓ การศึกษาระบบจตุรภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ภาค การศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๐ สัปดาห์ ระบบการจัดการศึกษาต่างๆ ในข้อ ๖.๒.๑ - ๖.๒.๓ อาจจัดภาคฤดูร้อนเป็นพิเศษได้

๖.๓ การจัดการศึกษาเฉพาะภาคฤดูร้อน เป็นการจัดการศึกษาปีละ ๑ ภาค การศึกษา โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ จำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาตามการจัดการศึกษาข้างต้น ให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๘ ในการจัดการศึกษาอาจเป็นระบบชุดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลาช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาก็ได้ โดยให้แต่ละหลักสูตรกำหนดให้ชัดเจนว่าจะจัดระบบการจัดการศึกษาแบบใด

ข้อ ๗ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้แบบหน่วยกิต โดย ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค ต้องจัดการเรียนการสอน ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ การจัดการศึกษาแบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๗.๑ การศึกษาแบบเต็มเวลา(Full Time) นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติตามระบบทวิภาค

๗.๒ การศึกษาแบบไม่เต็มเวลา(Part Time) นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาไม่เกิน ๖ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติตามระบบทวิภาค สำหรับหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ตามข้อ ๖ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบจำนวนหน่วยกิตให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิต กำหนดดังนี้

๘.๑ รายวิชาภาคฤดูร้อน ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใด ตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบ ทวิภาค

๘.๕ การค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๘.๖ การค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

สำหรับรายวิชาที่จัดการศึกษาในระบบอื่น ๆ ตามข้อ ๖ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค. ให้เทียบค่าหน่วยกิตกับชั่วโมงการศึกษาให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

หมวด ๒

หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๕ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

๕.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนานักวิชาการ นักวิชาชีพให้มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ และเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

๕.๒ หลักสูตรปริญญาโท เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนานักวิชาการ นักวิชาชีพให้มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัย

มหาวิทยาลัยสามารถจัดหลักสูตรควบระดับปริญญาโท ๒ ปริญญาได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๕.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนา นักวิชาการ นักวิชาชีพให้มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเฉพาะ และเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่ามาแล้ว

๕.๔ หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนานักวิชาการ นักวิชาชีพให้มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัย เพื่อให้สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ เชื่อมโยงและบูรณาการกับศาสตร์อื่น ได้อย่างต่อเนื่อง

๕.๕ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาลักษณะอื่น ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัย
กำหนด

มหาวิทยาลัยอาจจัดหลักสูตรเทียบความรู้ระดับบัณฑิตศึกษาได้ทุกระดับ หลักเกณฑ์
การเทียบความรู้ตามหลักสูตรให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๐ โครงสร้างของหลักสูตรเป็น ดังนี้

๑๐.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มี
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๒ ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖
หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖
หน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดย
ไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วย
กิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำ
วิทยานิพนธ์แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๑๐.๓ ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนา
นักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่
ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่น
เพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์
ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์
ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและ
คุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มี
คุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์
ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษา ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ในแต่ละภาค การศึกษาปกติ และให้ใช้เวลาศึกษาในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

๑๑.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๑๑.๒ ปริญญาโท ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๑๑.๓ ปริญญาเอก ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

หมวด ๓

การดำเนินการศึกษา

ข้อ ๑๒ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ดำเนินการ ดังนี้

๑๒.๑ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย คณะบุคคลที่อธิการบดีแต่งตั้ง เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย และมีหน้าที่ในการดำเนินการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

๑๒.๒ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา เป็นหน่วยกลางในการประสานงานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน และมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑๓.๑ ปริญญาโท

๑๓.๑.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

๑๓.๑.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑๓.๑.๒.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๑.๒.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็น อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมี ประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๑.๓ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าว ต้องมีคุณวุฒิปริญญา เอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๑.๔ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและ การทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๒ ปริญญาเอก

๑๓.๒.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรมี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

๑๓.๒.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑๓.๒.๒.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๒.๒.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม(ถ้ามี) ต้องเป็น อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมี ประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๒.๓ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญา เอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา

๑๓.๒.๔ อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าว่า รรศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๑๓.๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ให้เป็นไปตามข้อ ๑๓.๑.๑ และ ๑๓.๑.๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

๑๔.๑ อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน

๑๔.๒ อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน ทั้งนี้ ให้นำมารวมจำนวนนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

๑๔.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

ข้อ ๑๕ การสอบของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

๑๕.๑ การสอบรายวิชา นักศึกษาต้องได้รับการประเมินผลรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่รายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมศึกษา หรือรายวิชาที่ได้เพิกถอน โดยถูกต้องตามระเบียบ

๑๕.๒ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นการสอบนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของแต่ละหลักสูตร

๑๕.๓ การสอบวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบ เพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๑ และแบบ ก ๒ และนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ และ แบบ ๒

๑๕.๔ การสอบการค้นคว้าอิสระ เป็นการสอบเพื่อทดสอบความรู้และความเข้าใจ การศึกษาอิสระของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ข

๑๕.๕ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เป็นการสอบในสาขาวิชาเอก และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัดว่านักศึกษามีความสามารถที่จะดำเนินการวิจัยโดยอิสระ และเป็นผู้มีสิทธิเสนอการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ และแบบ ๒

๑๕.๖ การสอบภาษาต่างประเทศ เป็นการสอบความสามารถทางภาษาต่างประเทศ โดยนักศึกษาต้องสอบผ่านเกณฑ์และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร

หมวด ๔
การประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๑๖ การประเมินผลการเรียนรายวิชา

๑๖.๑ การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบค่าระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
F	ตก (Fail)	๐.๐

๑๖.๒ ในกรณีที่รายวิชาในหลักสูตร ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับชั้น ให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
P	การเรียนการสอนยังไม่สิ้นสุด (In progress)
V	ผู้เข้าร่วมศึกษา (Visitor)
W	การถอนรายวิชา (Withdrawn)

๑๖.๓ การให้ S หรือ U จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต หรือนับหน่วยกิตแต่สาขาวิชาเห็นว่า ไม่สมควรประเมินผลการศึกษาในลักษณะของค่าระดับชั้น หรือการประเมินผลการฝึกงานที่มีได้กำหนดเป็นรายวิชา ให้ใช้สัญลักษณ์ S หรือ U แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีที่นักศึกษาได้ U จะต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบให้ผ่านได้ จึงจะถือว่าได้ศึกษารับถ้วนนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๑๖.๔ การให้ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๑๖.๔.๑ นักศึกษามีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ แต่ไม่ได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๑๙ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

๑๙.๑ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาบังคับในหลักสูตรที่สอบได้ต่ำกว่า B

๑๙.๒ นักศึกษาที่คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่มากกว่า ๒.๕๐ อาจเรียนซ้ำวิชาที่สอบได้ต่ำกว่า B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันแทนกันได้

ข้อ ๒๐ การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม

๒๐.๑ การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาที่มีค่าระดับขึ้นตามข้อ ๑๖.๑ ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเรียนแทนในรายวิชาใดให้นำจำนวนหน่วยกิต และค่าระดับขึ้นที่ได้ไปใช้ในการคำนวณหาค่าระดับขึ้นเฉลี่ยด้วย

๒๐.๒ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตร ให้นำเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้ระดับค่า D ขึ้นไปเท่านั้น

๒๐.๓ ค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับขึ้นของแต่ละวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคการศึกษานั้น

๒๐.๔ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคเรียนสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับขึ้นของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

๒๐.๕ การคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติ ภาคเรียนที่ ๒ ที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

๒๐.๖ ในภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ P รายวิชาใด ไม่ต้องนำรายวิชานั้นมาคำนวณค่าระดับขึ้นเฉลี่ยรายภาคการศึกษานั้น แต่ให้นำไปคำนวณในภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล

ข้อ ๒๑ การทุจริตใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ

นักศึกษาที่เจตนาทุจริตหรือทำการทุจริตใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ อาจได้รับโทษ อย่างไม่อย่างหนึ่ง ดังนี้

๒๑.๑ ตกในรายวิชานั้น

๒๑.๒ ตกในรายวิชานั้น และพักการเรียนในภาคการศึกษาถัดไปหรือเลื่อนการเสนอชื่อขอรับปริญญาไปอีก ๑ ปีการศึกษา

๒๑.๓ พ้นจากสภาพนักศึกษา

การพิจารณาการทุจริตดังกล่าว ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การรับเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๒ คุณสมบัติของผู้เข้าเป็นนักศึกษา

๒๒.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๒๒.๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า

๒๒.๓ หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโท หรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ ผู้เข้าเป็นนักศึกษาจะต้องสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน การศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๒๓ การรับเข้าเป็นนักศึกษา

ระเบียบการสมัคร หลักฐาน เงื่อนไข วิธีการและจำนวนนักศึกษาที่รับให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การรายงานตัวเป็นนักศึกษา

ผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้เข้าศึกษาตามข้อ ๒๒ ต้องนำหลักฐานมารายงานตัวเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ในวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๖

การลงทะเบียน

ข้อ ๒๕ การลงทะเบียนเรียนรายวิชา

๒๕.๑ นักศึกษาลงทะเบียนวิชาเรียน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๕.๒ กำหนดวัน และวิธีการลงทะเบียนเรียนและขอเพิ่ม - ลดรายวิชาในแต่ละระบบการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๕.๓ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ พร้อมทั้งยื่นหลักฐานการลงทะเบียนรายวิชาต่อมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

๒๕.๔ รายวิชาใดที่ได้รับอักษร I หรือ P นักศึกษาไม่ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีก

๒๕.๕ ภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะลงทะเบียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ยกเว้นในภาคการศึกษาสุดท้ายอาจลงทะเบียนเรียน น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ที่กำหนด อาจทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

ในภาคฤดูร้อน นักศึกษาจะลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต ยกเว้นรายวิชาที่เป็นวิทยานิพนธ์ หรือเป็นภาคการศึกษาสุดท้าย ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

๒๕.๖ นักศึกษาที่เรียนวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่ารักษาสถานภาพ

๒๕.๗ การลงทะเบียนที่ผิดเงื่อนไข ให้ถือว่าลงทะเบียนนั้นเป็นโมฆะ และรายวิชาที่ลงทะเบียนผิดเงื่อนไขนั้นให้ได้รับอักษร W

๒๕.๘ นักศึกษาอาจขอลงทะเบียนเข้าร่วมศึกษารายวิชาใดๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ได้หากอาจารย์ผู้สอน และคณบดีที่รายวิชานั้นสังกัดอยู่ยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร และได้ยื่นหลักฐานนั้นต่อมหาวิทยาลัย ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องชำระค่าหน่วยกิตรายวิชานั้น ตามระเบียบว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาและนักศึกษาจะได้รับอักษร U

หากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนขอรับอักษร U แล้วประสงค์จะเปลี่ยนแปลงเพื่อขอรับการวัดและประเมินผลเป็นลำดับขั้น หรืออักษร S หรือ O ให้ปฏิบัติตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๕.๙ ในภาคการศึกษาปกติใด หากนักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนเรียนด้วยเหตุใดๆ ก็ตามจะต้องขอลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น โดยทำหนังสือขออนุมัติลาพักการศึกษาค่อกณบดี และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา/เพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษาภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นจากทะเบียนนักศึกษา

๒๕.๑๐ อธิการบดีอนุมัติให้นักศึกษาที่ถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้ ถ้ามีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่ถูกถอนชื่อนั้น เป็นระยะเวลาพักการศึกษา ในกรณีเช่นนี้ นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียม เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ค้างชำระ เสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา อธิการบดีจะไม่อนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาตามวรรคก่อน หากพ้นกำหนดเวลา ๒ ปี นับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้น ถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา

๒๕.๑๑ ในกรณีมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะราย อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน รายวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่น แทนการลงทะเบียนในมหาวิทยาลัย โดยชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษา ของมหาวิทยาลัย ก็ได้

๒๕.๑๒ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้บุคคลภายนอกเข้าเรียนบางรายวิชาเป็นพิเศษได้ แต่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๖ การเพิ่มหรือถอนรายวิชาเรียน

๒๖.๑ การขอเพิ่มวิชาเรียนจะกระทำได้ภายใน ๓ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

๒๖.๒ การขอลดรายวิชา กระทำได้ ดังนี้

กรณีการถอนภายใน ๓ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน เมื่อได้รับอนุมัติการเพิกถอนแล้ว รายวิชานั้นจะไม่มีที่กลงในใบแสดงผลการศึกษา

กรณีการถอนเมื่อพ้นกำหนด ๓ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือพ้น สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน เมื่อได้รับการอนุมัติการเพิกถอนรายวิชานั้นจะปรากฏในใบแสดงผล การศึกษา โดยมีบันทึกอักษร “W” ในช่องผลการศึกษา

การเพิ่มและการถอนวิชาเรียน กระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากทั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นๆ

ข้อ ๒๗ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการศึกษาอิสระ ทำได้เมื่อมีคุณสมบัติครบตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา

ข้อ ๒๘ การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบ ตามที่กำหนดในหลักสูตร แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาต้องลงทะเบียนชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง การเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อรักษาสภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษานจนกว่าจะ สำเร็จการศึกษา โดยให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

หมวด ๓

สถานภาพของนักศึกษา การลาพักการเรียน และการลาออก

ข้อ ๒๙ ประเภทนักศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๒๙.๑ นักศึกษาเต็มเวลา(Full Time) หมายถึง นักศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตาม ข้อ ๒๒ ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒๙.๒ นักศึกษาแบบไม่เต็มเวลา(Part Time) หมายถึง นักศึกษาที่มีคุณสมบัติ ครบถ้วนตามข้อ ๒๒ ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาเพื่อรับปริญญาในหลักสูตรที่เรียนไม่เต็มเวลา

๒๙.๓ นักศึกษาสมทบ หมายถึง นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับให้ลงทะเบียนเรียน และ/หรือทำการวิจัย โดยไม่มีสิทธิ์รับปริญญาจากมหาวิทยาลัย

๒๙.๔ สถานภาพของผู้เข้าศึกษา

๒๙.๔.๑ นักศึกษา ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและขึ้นทะเบียนเป็น นักศึกษาของมหาวิทยาลัย และเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

๒๙.๔.๒ นักศึกษาทดลองศึกษา ได้แก่ ผู้ที่หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งใน ระดับบัณฑิตศึกษารับเข้าทดลองศึกษาในภาคการศึกษาแรกตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเฉพาะคราวของ มหาวิทยาลัย

๒๙.๔.๓ นักศึกษาคณะผู้บัณฑิต(Doctoral Candidate) ได้แก่ นักศึกษา หลักสูตรปริญญาเอกที่สอบภาษาและสอบวัดคุณสมบัติผ่าน และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ บัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ได้

๒๙.๔.๔ ผู้เข้าร่วมศึกษา ได้แก่ บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุมัติจาก มหาวิทยาลัย ให้เข้าร่วมศึกษาในรายวิชา โดยอาจเทียบโอนหน่วยกิตที่เรียนได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็น นักศึกษา

ข้อ ๓๐ การลาพักการศึกษา การรักษาสถานภาพ และการลาออกของนักศึกษา

๓๐.๑ นักศึกษาที่ลาพักการศึกษา ต้องได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย

๓๐.๒ การลาพักการศึกษาไม่อนุญาตให้ลาพักในภาคการศึกษาแรกและให้ลาพักได้ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน

๓๐.๓ นักศึกษาผู้ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องรักษาสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ลาพักการศึกษา

๓๐.๔ นักศึกษาผู้ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมสำหรับรักษาสถานภาพเป็นนักศึกษาภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓๐.๕ นักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ต้องรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

๓๐.๖ นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้ยื่นใบลาออกต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ การพ้นจากสภาพนักศึกษา

๓๑.๑ ตาย

๓๑.๒ ลาออก

๓๑.๓ โอนไปเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาอื่น

๓๑.๔ พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาอันเนื่องมาจากเกณฑ์การวัดผล ตามข้อ ๑๖

๓๑.๕ ไม่มาลงทะเบียนเรียนภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมีได้ลาพักการศึกษา ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

๓๑.๖ มหาวิทยาลัยพิจารณาให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๓๑.๗ สำเร็จการศึกษา

หมวด ๘

การเปลี่ยนสถานภาพนักศึกษาและการโอนหน่วยกิต

ข้อ ๓๒ การเปลี่ยนสถานภาพนักศึกษา

๓๒.๑ นักศึกษาสามารถเปลี่ยนสถานภาพระหว่างนักศึกษาเต็มเวลาและนักศึกษาไม่เต็มเวลาได้ ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓๒.๒ นักศึกษาที่เปลี่ยนสถานภาพตามข้อ ๓๒.๑ ได้ จะต้องลงทะเบียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา และต้องลงทะเบียนเรียนในประเภทที่เปลี่ยนใหม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา

๓๒.๓ นักศึกษาทดลองศึกษาที่ผ่านเงื่อนไขตามข้อกำหนดของหลักสูตร ให้เปลี่ยนสถานภาพเป็นนักศึกษาได้

ข้อ ๓๓ การโอนหน่วยกิตและการเทียบโอนหน่วยกิต ให้ใช้เกณฑ์ดังนี้
การโอนผลการเรียนและการยกเว้นการเรียนรายวิชาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓๓.๑ การโอนหน่วยกิต นักศึกษาอาจขอโอนหน่วยกิตรายวิชาเดียวกันหรือเทียบเท่าในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้เคยศึกษามาแล้ว จากมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่น ได้เฉพาะรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้น B ขึ้นไป โดยนับหน่วยกิตและผลการเรียน ทั้งนี้รายวิชาที่ขอโอนหน่วยกิตต้องเป็นรายวิชาที่เรียนมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี

๓๓.๒ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษาการขอโอนหน่วยกิตรายวิชาต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๓๔ การเทียบโอนความรู้/ประสบการณ์และให้หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจยกเว้น หรือ เทียบโอนความรู้และประสบการณ์การทำงาน จากการศึกษา นอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาตามหลักสูตรหรือระดับการศึกษาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้หลักเกณฑ์การเทียบโอนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๕ การเปลี่ยนสาขาวิชา

การเปลี่ยนสาขาวิชาอาจกระทำได้ในกรณีมีเหตุผลอันสมควร ทั้งนี้โดยได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยนักศึกษาผู้ขอเปลี่ยนสาขาวิชา ต้องเรียนในสาขาวิชาเดิมมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ภาค การศึกษาปกติ ทั้งนี้ โดยต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ โดยนับทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๓๖ การรับโอนนักศึกษาหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

มหาวิทยาลัยอาจพิจารณารับ โอนนักศึกษาหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยได้ โดยมีเงื่อนไขและวิธีการตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การนับระยะเวลาที่ศึกษาในหลักสูตร ให้เริ่มนับตั้งแต่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเดิม

หมวด ๕

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๗ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา มีดังนี้

๓๗.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

๓๗.๒ ปริญญาโท

๓๗.๒.๑ แผน ก แบบ ก ๑ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

๓๗.๒.๒ แผน ก แบบ ก ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

๓๗.๒.๓ แผน ข ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

๓๗.๓ ปริญญาเอก

๓๗.๓.๑ แบบ ๑ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษามาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

๓๗.๓.๒ แบบ ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

ข้อ ๓๘ การขออนุมัติสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาผู้คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ให้ยื่นคำร้องแสดงความจำนงขอสำเร็จการศึกษาล่วงหน้า อย่างน้อย ๑ เดือน ก่อนสิ้นภาคการศึกษาสุดท้าย

หมวด ๓๐

การประกันคุณภาพ

ข้อ ๓๙ ทุกหลักสูตรจะต้องกำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก ๔ ประเด็น คือ

๓๕.๑ การบริหารหลักสูตร

๓๕.๒ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอนและการวิจัย

๓๕.๓ การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

๓๕.๔ ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้

บัณฑิต

ข้อ ๔๐ ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยแสดงการปรับปรุงดัชนีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ ๕ ปี

ข้อ ๔๑ หลักสูตรที่จะเปิดใหม่หรือหลักสูตรที่ขอปรับปรุง จะต้อง มีอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอน ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ในกรณีเป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน อาจารย์ประจำของสถาบันในความร่วมมือนั้น ให้ถือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๒ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยฯ ก่อนที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้บังคับ ให้ใช้ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาดังกล่าว จนสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐

ร้อยตรี

(ประพาส ลิ้มปะพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม